

[Elgaard.]

at der maa være sket en fuldkommen Ændring i Socialdemokratiets Opfattelse af disse Spørgsmaal. Jeg mindes i denne Forbindelse, at da Rigsdagen traadte sammen i 1928, og den daværende Statsminister i sin Programudtalelse sagde, at der var en Bedring at spore paa en Række Omraader indenfor Erhvervslivet, blev der fra Oppositionen og særlig stærkt fra den nuværende Statsministers Side sagt, at nu havde man endelig faaet Regeringens klare Udtalelser om, hvordan man vurderede dette alvorlige Spørgsmaal om Beskæftigelse og Erhvervskrise, idet man gennem den daværende Statsministers Udtalelse havde tilkendegivet, at nu var der en Bedring at spore, og saa vilde man i alt væsentligt slaa sig til Ro dermed. Og den nuværende højtærede Statsminister føjede til: Men saa letbenet slipper Regeringen ikke fra denne Sag. Det vil jo være i ærede Medlemmers friske Erindring, at det var en Fortsættelse af denne Udtalelse, som Socialdemokratiet førte frem i den følgende Tid under den tidligere Regering. Man vilde ikke erkende, at der var sket væsentlige Forbedringer i den almindelige økonomiske Situation, og heller ikke, at der under den daværende Regerings Ledelse var foretaget noget, der havde Betydning for det danske Erhvervslivs Tilstand, og man fortsatte derfor sin haarde Opposition.

Den samme Opfattelse herskede fremdeles indenfor det nuværende Regeringsparti, da man naaede frem til den korte Sommersamling i Aar, idet den højtærede Statsminister, da Rigsdagen samledes efter Folketingsvalget og den nye Regering var dannet, udtalte — og han brugte nogenlunde de samme Vendinger vedrørende disse Spørgsmaal —, at der fremdeles var Brug for en Lovgivning paa disse Omraader, hvad der jo ogsaa har været peget paa tidligere af det nuværende Regeringsparti.

Gaar vi saa frem til Rigsdagssamlingens Begyndelse nu i Efteraaret, vil alle ærede Medlemmer erindre, at da udtalte den nuværende højtærede Statsminister i sin Programtale, at der var sket væsentlige Forbedringer indenfor adskillige af vore Erhverv, ja, indenfor enkelte var Forholdene endogsaa tilfredsstillende. Jeg tror, at denne Udtalelse maa betyde — og dette er ogsaa blevet bekræftet ved Regeringens Holdning — saa meget som, at alt det, man havde bygget op som Opposition, hele den Række af Lovforslag, man betragtede som vigtige Bidrag til at komme igennem Vanskelighederne, har man sluppet nu,

da man havde Løjlighed til som Regeringsparti at fremme dem. Men hvis dette er Tilfældet — og man har da i hvert Fald Lov til at sige, at der ikke har været noget særligt Hastværk med at faa disse Lovforslag fremsat, da der nu er gaaet et halvt Aar eller mere under denne Regering, uden at den har fremsat nogle af de Lovforslag —, saa kan jeg ikke frigøre mig for den Opfattelse, at det var det rigtige, vi fra Venstres og konservativ Side hævdede, da vi behandlede disse Lovforslag, idet vi fremhævede, at Betydningen af dem blev langt, langt overvurderet af de Partier, der gik i Brechen for dem, og at, de i Virkeligheden førte Lovgivningen ind paa en stik modsat Vej af den, vi maatte anse for at være den rigtige som Rigsdagens, Lovgivningsmagts Bidrag til at overvinde Vanskelighederne. Hvis man har denne Opfattelse indenfor Socialdemokratiet, at disse forskellige Kriselovforslag, der, første Gang de blev fremsat, udgjorde et samlet Komplex, men som senere blev udstykket i forskellige Afdelinger, ikke mere er paakrævet paa Grund af den ændrede Situation, saa synes jeg ikke, at det vilde være noget ilde Bidrag fra den højtærede Regering og Regeringspartierne, hvis de som Indledning til Rigsdagens Arbejde i denne Samling vilde erkende, at de havde overvurderet Betydningen af de Veje, de havde peget paa som Middel mod den Erhvervskrise og de Beskæftigelsesvanskeligheder, som det danske Samfund stod i, og at det private Initiativ og Erhvervslivet i Virkeligheden havde vist sig langt virksommere paa en hel Række Omraader, end de havde tænkt sig.

Den højtærede Statsminister pegede i sin Programtale bl. a. paa, at to gode Høstaar havde bidraget til at bedre Situationen. Heroverfor vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at saa var det jo rigtigt, at denne Bedring allerede kunde spores i Fjor, da den tidligere Statsminister gjorde opmærksom herpaa, hvad den nuværende højtærede Statsminister bebrejdede ham. Jeg mener derfor, at Udviklingen indenfor vort økonomiske Liv paa en Række Omraader har fastslaaet som rigtig den Politik, der i disse Spørgsmaal blev ført fra Venstres Side, og at man i Virkeligheden fra Socialdemokratiets Side forlangte meget større Støtteforanstaltninger fra Statens Side, end Fornuften talte for. Det vilde, som sagt, ikke være noget daarligt Bidrag som Indledning til Rigsdagsarbejdet, hvis man fra de nuværende Regeringspartiers Side vilde erkende dette, og man bliver jo